

[Første næstformand.]

forslag til lov om ændringer i og tilføjelser til lov nr. 88 af 25. marts 1933 om landkommunernes styrelse.

2) *Tredie behandling af:*

Forslag til lov om handelsrejsendes udstilling af deres prøvekollektioner.

3) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om udredelse af pensioner ved tronskifte.

4) *Eventuelt: anden behandling af:*

Forslag til lov om afgift af parfumer, toiletmidler m. v.

5) *Eventuelt: anden behandling af:*

Forslag til lov om berigtigelsen af visse forbrugsafgifter.

6) *Første behandling af:*

Forslag til lov om hegn.

Første næstformand (Arnth Jensen) meddelte sluttelig planen for tingets arbejde iøvrigt i den følgende uge.

Mødet hævet kl. 13²⁵.

70. møde.

Tirsdag den 14. februar kl. 13³⁰.

Formanden: Vor rigsdag og vort parlamentariske liv har lidt et smerteligt tab: undervisningsminister Hartvig Frisch er afgået ved døden.

Hartvig Frisch var en kulturpersonlighed, hvis ånd og evner var større end den ydre skæbne, et åbent og levende sind, som kun et demokrati kan give betingelser for udfoldelse, en fribåren mand med ofte dristige meninger, men altid i samarbejde med mennesker for om muligt at nå et resultat, der nærmede sig idealet.

Som ung mand blev han grebet af beundring for det frie Hellas, han fordybede sig i den klassiske oldtids kulturhistorie, først som lærer ved gymnasieskolen, senere — efter at han under besættelsen i løbet af forbavsende kort tid havde skrevet en doktorafhandling om den atheniensiske statsforfatning — som professor ved Københavns universitet.

Der var meget i hans politik, som inderligt forbandt sig med hans videnskabelige gerning. Han var politiker af idé og indsigt. Hans mål var klarhed i alle forhold, forenet med menneskelighed. Han følte sig inspireret af tanken om social retfærdighed, og hans virketrang førte ham ind på et folkepædagogisk og politisk arbejde af betydelige dimensioner. Som pædagog, skribent og taler forstod han at få ordene til at leve, beændede af et vågent sind og lysende af klarhed.

I næsten 25 år var han medlem af dette ting som repræsentant for Maribo amtskreds, og mangfoldige opgaver blev betroet ham i tidens løb. Han varetog de lokale interesser og deltog aktivt i mange grene af den kulturelle administration, jeg nævner eksempelvis: statsradiofonien, Det kgl. Teater og Rask-Ørsted fonden. Men kredsen vides stadig ud. Hartvig Frisch havde fra første færd været deltager i finanslovdebatten, og i 1935 blev han socialdemokratiets finanslovordfører. Da han samtidig valgtes til formand for partiets rigsdagsgruppe, føjedes hertil naturligt ordførerskaber i fundamentale økonomiske og politiske spørgsmål — valuta- og prislovgivning, grundlov og valglov — og ved talrige forespørgsler med efterfølgende dagsordensdebatter. Frisch's omfattende kendskab til de sociale og politiske strømninger i Europa efter den første verdenskrig gjorde ham også til partiets selvkrevne talsmand ved drøftelsen af en række forslag om Danmarks forhold til udlandet og internationale overenskomster.

I sin trang til overblik og helhedsforståelse så han Danmark i en europæisk og global sammenhæng. Han deltog som dansk delegeret i Folkenes Forbund i Genève, i 1945